

Koorm-Ärina algkool
Vinn maakond.

Etteütluise vihk.

IV kl.

Ellen Rosenberg.

N° 1.

12. 10. / 23.

PEDAGOGI
ARHIIVMUSEUM
FOND K 45709-6

32 cl.

12. X. 23.

Etteütlus Nõ 1

Klapsas kasvab õueaia. Vigane nopsuga
inimene köhib. Naised ropsivad linu. Vanad
kaltsud läherad paberitegemiseks ära. Keitsi
on noor naisterahvas. Vana inimese nägu on
kortsuline. Vanad unsed kriuksuvad. Halasta
Halasti peale! Nohu ajab aevastama. Seiske
usus! Laiska ei armasta hoolas. Hoolsa tegu
läheb harvasti raisku. Riia raudteel on Kilti
jaam. Ta jäi taari praari lonksuga ära. Rauast
konksud on tugevad. Tõhku kutsub mõni ka
Tuhkrus. Lähkris hoiavad inimesed püüma.
Saunas viitavad inimesed lehtse vihtadega.
Ta sai vihtuda. Viiksi saabas hiilgama! Kõrtsid
riisuvad paljude raha ja tervise. Kiisugust looma
ei olnud ma iialgi näinud. Kõrsten suitseb.
Cladu on poisimees. Mõne koone koori peal ho-
vab

2
saju ajal vesi. Käed laulavad kevadel. Hiin-
lased elavad Hiinmaal. Ja ei saa lugeda.
Kad ei tea, mida nad mõelavad. Koolipoisi
rüü peab puhas olema. Kõivad hoiavad oma
peremhe poole. Iga pisem rihmekoog töö-tü-
li. Hää!

19. X. 23.

Vigade parandus.

Tukkrus ~~tukkrus~~, tukrus, Viisi saabas
hiulgama! Hiinamaal, Hiinamaal, Hiinamaal.

Etteütlus N: 2.

Vanal ajal oli haamri nimi vassar. Tule
toob tulele hoogu. Nõu on enam, kui jõud.
Ju jõuab sügis. Su suu on su südame
soovide avaldaja. Joo, kui sul jänu on.
Halvad ilmad toovad palju haigusi. Ta on
vagune, nagu hand. Linnaga põrandatol³

puhkime. Ka suvel palava ajaga on hea
 puude varjus istuda, ja pühapäevadel
 aega lõbusasti edasi ajada. Mere ääres
 võib tõusu ja mõõna näha. Ema keedab
 köögis süüa. Röövloomad poevad öösel oma
 päevastest peidurugastest laigedale. Seal lööb
 röövel oma tugevad küüned saagi selga.

Maias sööb palju saia. Kalamehed tõivad
 õige suure kala kotti. Hobusevaras on paha
 inimene. Raudrohi kasvab teede ja kraav-
 vide ääres. Poisil kadus pui peaga nuga
 ära. Ta on üks puipeaga inimene. Sügi-
 sel puidenevad pui lehed maha. Rebane
 on imekaval loom. Meie oleme praegu koo-
 limajas.

Hää!

4
26. X. 23.

Vigade parandus.

Tukruks, tukruks, tukruks. Hiumaal,
Hiumaal, Hiumaal.

Etteütlus: N: 3.

Kõige suurem maailma jagu on Asia.
Isa ja ema olivad teises peres kõbefulmas.
Hüümadad seisavad rauem, kui puumadad. Ka-
sepuu lehed on hele roheline. Isa inimese
raudvara on väga & süda ja virgad käed. Sü-
gisel vihmaajal on maal poenised ülipõised. Re-
de on nädala ruus päev. Kes hüüab seal pil-
vpiiril, nii rõõmsa healega? Oo, see on ju meie
kevadetaja, löö! Kas peidab su põues rõõm või
mure? Pill tuleb suure ilu järele. Kell tiksus
seina peal. Kell vägi, sel võimur. Kass on

majaloom. Kas on kass majas mais loom?

Mil tuleb kena korad? Meie maa kõige kõvem
puu on tamm. Tell on sel päeval püü, kui poes
müümist ei ole. Kel on kell varjamaal raekas?
Miks majas ei ole ratsu? Ses majas ei ole ratsu, kus
rüüel ase on.

Kaunis hää!

9. XI 23.

Vigade parandus.

Helerohelised, helerohelised, helerohelised; Kes hüüab
sääl pilv pilve piiril, nii rõõmsa healega.

Etteütlus № 4

Loss on suur maja. Kepp pidi maha kukku-
ma. Ära naura narri, nari ei saa narmisest aru.
Kas kass armastab inimest? Kauss on laua peal,
leem sees. Nüüdne aeg nõuab palju teadmist!
Raudse sahaga on parem tööd teha, kui puust

6
adraga. Urbest puust ei saa head nõu. Põudne
alg rööbib viljasaagi. Kes tahab aegasti tõusta, see
peab vara magama minema. Nüüdsegi lapsed
hävivad ju vara hoolis. Mõni puu on sest urbne,
teine aga umbne. Ka üliliigsest söögist ^{misest} võib va-
rase otsa leida. Moodsad riided maksavad pal-
ju raha. Hlusa ilmaga rasvab rohi jõudsasti.
Väli kõha teeb häälle õudsens. Kalamehed püüd-
sivad kõige öö, aga ei saanud midagi. Lina
teadsid hulga laudusid peast. Mineval suvel
sõudsin meie väga palju paadiga. Pärast seda
jootsin ma loomad, mõitsin nad seina kiltge, viit-
sin siis heine maha ja täitsin rotuga loomade
münad täis. Ärkse ja märkse mehe käes edeneb
iga töö. Kes hõlbuust elu otsib, see jääb vahest
hõlpsasti kõigist ilma.

Hää!

16. XI. 23.

Etteütles № 5.

Kiiresti seadsin jalad valmis ja läksin
 õue. Ühest leidsin ma oma vana sõbra
 Muri eest. Kiüüdsin ta enese juurde, ja siis
 seadsime jalad metsa poole. Üleüldse olime
 meie Muriga suurel sõbral. Meie teadsime,
 mis karjasele tähendab ja hoidsime hoo-
 lega teineteise k poole. Karja aegsest murest
 ja vaevast kannsime meie üheskoos. Vähe-
 söitsin ma ka Muri seljas. Ma püüdsin,
 et ta minust lugu peaks. Üleüldse suu-
 täie mürdsin me ometi leivast, võid-
 sin ta võiga üle ja andsin Murile. Ka
 peremehe lugupidamise võitsin ma ene-
 sele. Ma katsusin künnata, küündsin mõne
 vao ja väsisin ära. Pururoidumult jäudsin
 koju.

Hea!

30. XI. 23.

Etteitlus № 6.

Mul oli sõre otsas kirje mull. Kas
 kass on taas? Tall hüppab aasal. Tal ei
 olnud sel ajal ühtgi marka. Kes on ses
 õnnetuses süüdi? Tal on helde süda.
 Nad ehitasid suure talli. Kallis tass läks
 katri. Tas on palju tahtjõudu. Las ta
 astab laua, mil on ka sahtel. Sa ei saa
 täna mustjast ja tassist jagu. Ta
 langes maa ja oma rahva eest. Su suu
 ei meeldi mulle. Mitte tema, vaid nei-
 gi muu oli mu lapsepõlve sõber. Ema
 pani mee potti. Nad on me aias. Kuhu
 te nanin~~ite~~ tee? Lügisene tee on poine.
 Kodumaa järved ja jõed on kalarikkad.
 Narija närib, aga ronija ronib. Muija
 ei soovinud talle kaupra võlgu müüa.

Püüst tõuseb tüli. Meind ja niisel is-
tusid hie vilus. Viija ei suuda üksi
seda raskest noornat viia.

Kaunis hea!

7. XII. 23.

Vigade parandus.

Las ta ostab laua, mil on ka sahtel!
Kuhu te panite tee?

Etteütlus № 7.

Hippri maksab palju raha. Lurkki ~~on~~
on nüüdsel ajal kallis. (Lurkki maksab palju
raha.) Vähemgi asi on täis sabadust. Siin
on kahelegi nitsas. See lootus lõi ammugi kah-
vatama. Linnugi näis turkuvat. Seda pusu ei
pese seepki puhtaks. Mälestused ei sureial-
gi. Lapsukese hätki küljest ei võtnud emake
hättki ära. Haige ei saanud undki silma.

Kad ei ravatsi õieti süüagi. Haige ei võta
 toidu ivagi. Tarkri ei vasta igasord rumea-
 la küsimusele. Mul pole vähematki aimu
 ta saatusest. Kõnnangi viidi tantuma Tä
 ei taha täna juvagi.

Hea!

14. XII. 23.

Etteütlus № 8

Kas sa hoidsid mulle mõne vana
 margi? Kad püüdsid talhitada inna
 omapäräcl. Kas teie tundsite minu kadunud
 venda? Kus sa olid, kui me sind küüdsi-
 me? Ka ma püüdsin oma kavatsust teos-
 taela. Mis te leidsite metsast tee pealt?
 Me võidsime hobuse haiget jalga rohuga.
 Teie kandsite mu eest innaagi suurt koolt.
 Ma murdsin sõbrale kaks lõhnavat roosi.

Rändajad jõudsid tasasele niidule. Poised
leidsid rikkist jänesepojad. Mõlemad rattad
kandsid värsket lume jälgi. Kas te andsi-
te väsinud reisijale ka süüa? Mis te
nõudsite mull? Kas te seadsite oma toa
korda? Keiu, Õie, uuib ~~Meinellukese~~ mai-
hellukese õiekesi.

Hea!

5. I. 24.

Etteütlus N: 9.

Ulobused, lehmad, sead ja lambad on
koduloomad. Koolilapsed kirjutavad, loe-
vad, kehkenelavad ja laulavad. Metsas
kasuvad puused, keised, männad, ha-
vad ja lepad. Koolilaps peab ilusasti,
selgesti ja puhtasti kirjutama. Kooli-
mises võtab iga koolilaps enesega

raamatud, sulgema, krihvli, plüat-
si ja vihud. Halast elavad jõgedes,
järvedes ja meredes. Globune on väga
terviline, kasuline ja tark koduloom.
Ta peale ei mõju ei suvi ega talv, ei
vihm ega lumi. Auruga, suitsuga
ja uduga oli kaetud kõik iimbusskond.

Hea!

49

12. I. 24.

Etteütles N: 10.

Elu on liig tõsine asi, et nergimeel-
selt rutata. Glom~~mers~~ers hoia leiba, aga
mitte tööd. Ja ta tuli koju, et unetut
ööd mööda saata, et näha kuu looj-
nemist ja harvade tähtede kustumist,
ning koida puhkemist taevas. Tihiti
leiarne sipulgate pesas teatavasti putu-
raid, kedagi siäl koduloomadena peetak-
se. Kuudas lükkad, nõnda lähel. Varr

on see, kes alati naerab. Hiiuavad pa-
sunad, ~~+~~ tõuske üles, magajad! "Jaan,
tule ruttu rukkist välja! Tõuse üles,
taadikene, ärka üles, isakene! Lapsed,
hoidke hõblega linnukesi! Muldeinud
näoga neyaja palus: „Andke mulle leiba,
et elada võiksⁱⁿ!“ Peremees kuulis koera
vingurvat ja ürit^{se}vat, ta rõõmistas teise
küki ja õhkas: „Oh, kurjad ilmad, -
pole sel lumel otsta ega äärt!“ Vüja
vastas: „Ma ei jõua üksi seda rasket
koormat vüa!“

Hm. d.

18. I. 24.

Vigade parandus.

Ja ta tuli koju, et näha kuu loojenemist
ja harvade tähtede kustumist, ning kõi-
du puhkennist taevas. Hiiuavad pasu-
nd, tõuske üles, magajad. „Oh, kurjad

ilmid, — pole sel lumel otsa ega äärt!"
 "Ma ei jõua üksi seda raskest noormat
 viia!"

Etteütlus N° 11.

Kui soovid linna sõita, siis sõida
 minuga ühes! Ka mu õnnetus on
 see, et ma ei oska huvitavalt jutusta-
 da. Siipelgad on küll väikesed loo-
 mad, kuid siiski väga targad. Ei
 saa müüri ehitada kivide varjudest,
 vaid kividest enestest. Jooge pisut
 värsket, kosutavat mahla! Ilm lähel
 valgemaks, ja linnud ärkavad üles.
 Kus legendid lõpeb, sääl on tänar,
 ja tänaval sitre muda. Lilled õitse-
 sid nüüd, ja noor rohi kattis maa-
 pinda kui roheline tekiga. „Mis jutt

see on?" hüüdis isa rokkudes. "Tga
 karatus on raske," ütles vanasõna.
 Ta luges "Päevalehte". "Mine ka sina,
 Juhan, tänavale," tähendasema, "See
 "Teisedki lapsed on seal!" "See on see
 kuld," ütles Jaan paraselt pojale, "Läh-
 me veest välja!"

Hea!

25. I. 24.

Õtteütlus N° 12.

Tahad sõbrast lahti saada, siis
 laena talle raha. Me ei hakanud
 uut käsku ootama, vaid hakkasime
 kohe tööle. Oled huntide hulgas, siis
 pead huntidega ühes tulema. Mis
 puutub kõne sisusse, siis ei taha ma
 seda siin pikemalt seletama hakata.
 "Kallis vanema," hüüdis lapsuke,

„võta ka mind ühes!” Mu vend
on „Postimehe” usku. Vend muutles:

„Ära nuta, ära enam kaeba nü!”

† mestades silmitses Maadis tulnut,
nagu rüüsi ta: „Noh, † mis sina
nüüd taga ajad?” „Vend, mõtle
järel, mis sa teed!” manitses öde.

„Vaata, mis pimedaks † ilm lähel,”
sõnas järsku pisike püta töö seika.

„Kuidas teie nii higaks teele jäite?”
küsis peremees osavõtlikult. „Homme,
homme, mitte täna!” nõnda laisad

Hannis hea! rõõneivad.

Vigade parandus.

1. II. 27.

Vend mul ütles: „Ära nuta, ära enam
kaeba nii!“

Etteütlus N° 13.

Jagamisel on kaks juhist: mahutamise
ja jaotamine. Linnudest, kes mul talvel
elutsevad, on tuttavamad: varesed, varb-
lased, kaarnad, harakad, öökullid ja
kanakullid. Lulud on kolmemeigused: üm-
margused, nurgelised ja loogelised. Tööl
on ikka kindel siht: ta peab kellelegi tulu
tooma. Üht vähemalt ma teadsin: ma
tahtsin üht valutavat hammast läista väl-
ja tõmmata. Ta keha vajus kokku mõtetes,
ja istuja ei võinud näha, mis ta mõt-
les. Ühisele mõttele ei jõutud, ning koos-
viibijad läksid tuseselt koju. Pikema tee

nõuab küüremat käiku ja pikemat vaeva.
Ta luges täna „Maktra sõda“. Ainult see-
pärast on Eesti sõjavägi nü võitlusvõime-
line ja võidurikas, et tema haritud inimes-
test koos seisab. Kui kurb, et ka meil on
mõrgata vaimliste huvide kohutavad lan-
gemist.

Hea!

8. II. 24.

Eetütlus N° 14.

Eestis on mitu suurema tähtsusega
supelus- ning suvituskohata. Sel riitil
on mitu jähi- ja ilupüüsi. Riavilja,
loomataolide- ja lilleseemneid müüb oda-
vasti uus Seemne- ja aiatööriistadekaup-
lus. Talle tähendati mitmelt poolt, et
see era- ja maitseasi olevat. On nagu
ussid, meie riisuvad mõtted; nad
roomates hinge vaavad. Tõdemete roh-

kus oleneb kahest tegurist: mere lähedusest ning maapinna kõrgusest. Ja nii läks näost veel pun^asemaks: ta tundis oma metsiku mõtte pärast häbi.

Sünn oli kõike hünikusse kuhjatud: küünlaid, kappe, toole, küvreid, mööki ja vanu kumbe.

K. hea!

2 m. v.

23. II. 24.

Vigade parandus.

On, nagu ussid, meie kiisavad mõtted: nad roomates hinge vaavad.

Etteütlus № 15.

Elanike kisa oli suur. Lappidega püüti takse tolm. Mõelud mõõdavad vilja matidega. Kõik on ilusad rüpad. Kütide sõbrad on huredad. Kullerüpad kol-

lenderavad. Sügisel kolletavatel ja leppa-
de lehed. Lepal on palju urbi. Kütisel
ajavad juttu seppadega. Neil luksuudel
ei ole võtit. Reindajad ei lähe reppide-
ta teele. Ta isa käib alati repita. Lippu-
de latid on siledad. Homme lehvivad
lõati otsas lipud. Täna ei ole tarvis ahju
kütta. Kütta veel pisut ahju! Kata laud
ruteniini! Ma ei viitsi laudale rätter.
Ta ei taha oma kangust jätta. See ei
tõhi lapsusest petta! Ära peta inime-
si! Võta kui võtta saad!

Hea!

29. II. 24.

Etteütlus N: 16.

Suul on sul küll suured sõnad, aga
käel on kärnased teod. Mil tuleb kene-
nevad? Kel on kell karjamaal kaalas?

Kas on kass majas maicus loom? Kes
 kangel näinud, see palju näinud. Ses
 majas ei ole raku, kus rüüal ase on.
 Sell on sel päeval prii, kui roes müü=
 mist ei ole. & Uus kell tiksus tasa.
 Küll ta sulub sul suu! Tõll küppab
 aasal. Tõl on helde süda. On onn
 vilets maja? Tõl ei olnud tol ajal ühtki
 marka. Tõel on umbes kaks ja pool sen-
 timeetrit pikr. Millal ja kus näen sind
 jälle? Kus su sõbrad on? Kaste ei tee
 sääsest härga? Porra löötsul üle maa.
 Me söime kõik magusa mee ära. Mei=
 ga, magga, mu marjune! Tõl on ala-
 ti nutuvine suu ümber. Kuduga ham-
 mustas iike meie katri. Kallis kass löis
 katri. Mitte tema, vaid keegi muu
 oli mu lapsepõlve sõber.

Hea!

17. III. 24.

Etteütluus № ~~44~~ 18.

Kumbri ei tea mulle paremat nõu anda.
 Ma tundsin veel nii mitu^t~~ki~~ inimest. Ma ei
 märganud talle ~~A~~ aitähri ~~et~~ ütelda. Kas
 ta üldse tulebri süia? Täisthordsegi lütmise
 puhul sai õpilane vale summa. Seda pesu ei
 pese seepri puhtaks. Vahel petetakse iseennast-
 ri. Ta ilusasse hinge ei mahu ükski inetus.
 Küllap sinagi sihile jõuad! Nälga paneb
 karugi käppa imema. Lapsukese nätri küljist
 ei võtnud emake nätri ära. Härgki kardab
 surma. Mitmedki mehed turnistavoids sur-
 res, et nende tööd tühised on olnud. Pikkri
 ei tule jalga, kui ta liiga püsukene on. Selgi
 Selgi sai pühki. Selgi päeval oli ilus ilm.
 Vana inimese selgri valutab eila. Kaski

ei taha, et teda narritakse. Putke vars on jätkuline. Varssri armastab oma ema. Jootke jänuseid, söötre näljaseid!

2 riga.

8. III. 24.

Vegade parandus.

Ma tundsin pool nii ~~nii~~ mitutki inimest. Varssri armastab oma ema.

Ötletlus N° 19.

Kas sa hoidsid mulle ~~mulle~~ mõne vana margi? Kas teie ei tundnud minu kadunud venda? Ka ma püüdsin oma kavatsust teostada. Me võidsime hobuse haiget jalga rohuga. Teie handsite mu eest ikkagi suurt koolt. Poisid leidsid rummist jänese-pojad. Kas te seadsite oma toa norda?

Hea!

Mis te nõudsite muld? Millal te söötsite
kannu? Meie sõitsime saaniga. Tema võttis
hiiretest ja visketest osa. Nad võitsid suure
loosi. Meie lootsime tema abi pääle.

13. III. 24.

Õttuütlus № 20.

Laulja laulab, kõneleja kõneleb. Surejale ei ole
enam rahtu väja. Ära löö, lööja saab ise ka
lööda. Kool on rahva harija. Tell on poes kau-
ba müüja. Piitapäevadel ei ole luba müüa.
Lüüa tahab igatiis. Kõigi poole tulejal on tee
lühem, kui väljaminejal. Viija on see, kes viib.
Minija on poja naine. Konn tahtis hiire üle
tüügi vüa. Vana rahvas uskus kodukäijaid ja
muid väimusi. Käia peal käidame ^{terivüsti} ~~teris~~! Kes
oma kirstest ei käia, see ei ole kellegi pumrai-

Juua ega metsaskäija. Halumeajajal on teravad
nõiad ja noad. Hirnijal hobusel on see pa-
ha viis, et ta vagusi ei suuda olla. Murija
kana on perenaisele meele järele. Tülinorijaga
ei taha keegi läbi käia.

2 viga.

21. III. 24.

Vigade parandus.

Välja minejal, välja minejal, välja minejal,
puurainja, puurainja, puurainja.

Etteütles № 21.

Isa ja poeg läksivad leiadale härja müü-
ma. Isa oli härja viija, poeg aga järeleajaja.
Tee peal tuli neile härjaostja vastu ja küsis kui-
ta nägi, et härg ja selle järelkäija mõlemad
väsinud olivad ja enam käia ei tahtnud.

„Kas härg müüa on?“ „Müüa, müüa,“
 vastas isa närijale või küsijale. Poeg, kes roo-
 lis õigestkirja oli tulinud, hoidis naeru ja õien-
 das: „Ei ole, kulla tekaia.“ Isa pööris ene-
 se naerja poole ja küsis: „Kuidas nii? Härg
 on ju müüa.“ „Ei ole, kulla isa,“ naeris poeg,
 „sina oled ju müüja, aga ei kunagi härg,
 sest ega loom ennast müüa ei oska.“ Kellel oli
 õigus, kas müüjal isal või pojale, kas härga laa-
 dale müüa ajas?

Hea!

28. III. 24.

Etteütles № 22.

Mõned vanaaegsed tööd on õige suurepära-
 sed. Läänemere maades on vähe põldseid
 suvesid. Moodsed riided maksavad palju
 raha. Vali kõhvi teeb häale õudsens. Härgsed
 liivad on pehmed süüa. Ärkse ja märksa

mehe käes edeneb iga töö. Kõigest jõust hüüdsid nad ja hüüdsid metsast välja ja peaseda, aga igal pool ümbritses neid paks, must mets. Nad kartsid väga, et nad enam koju poole teed ei leia. Hüüdsid andsid nad jalgadele valu ja jõudsid aegsasti lagedale. Siin leidsid lapsed ka õige maantee ja nägid, et õhtuks veel märksa aega oli. Mehed küünlaid väljal raudse sahkadega. Karjased hoidsid loomi. Iga täitsin oma õe soovi. Opetajad nõudsid meilt karjalikkust.

K. hea!

4. IV. 24.

Vigade parandus.

Kõigest jõust hüüdsid nad ja hüüdsid metsast välja peaseda, aga igal pool ümbritses neid paks must mets. Nad kartsid väga, et nad enam koju poole teed ei leia.

Etteütlus № 23.

Kõik voodid olid valgete tekniidega kaetud. Mõned teenijad on väga virgad. Meil ei ole ühtki teenijat. Sel rikkal talunikul on kaks toredat täkku. Ma nägin magavat last silmi hõõruvat. Oja kaldal mängivad lapsed tulid roju. Andke siia need kaks lõhnavat lille! See kaupluses müüakse hääd teed. Tööline sammub piki sirget raudteed. Hurjad inimesed kasutavad pimedat ööd. Ta ei käivat õiget teed. Mõnus on mässavat merd vaadelda! Tuul ajab uisutajat piki libedat jääd. Laps pesib sügelevat põõda. Kütt haavas põllul pesitajat pesitavat müüd. Hingare kopsudesse kasutavat õhku! Ta vend joonistavat müüd regeldavat merd.

K. hea!

4. IV. 24.

Vigade parandus.

Andke süa need rask lõhnavad lilled! Mõ-
nus on vaadelda mässavat merd! Hing-
ne ropsudesse kosutavat õhku!

Etteütles № 24.

Taluvad tüdrukut nähti kibedasti nut-
vat. Mõnda isikut kiidetakse ta lahkuse
pärast. Näidake oneti tuld! Metsas vii-
bides märkasime ilusat püüd. Arst ar-
tib vananese haiged haiget suud. Siin li-
giduses on mitu hauserat sood. Ma nägin
ilusat suud taevavõlvil üles kerkivat.
Kuryategija ei tunnistanud oma raskest
süüd. Talupoeg äestab pehmet maad.
Kalurid tunnevad merd ja mere tüjuid.

Talvel sajab mähedat lund. Karjane
 puhub viilet. Koeragi kardab vemmalt.
 Poisid, ärge vehkige vemmaldega! Pada
 sõimab kettelt, ühesugused mõlemad. Ka-
 telde küürimine teeb perenaiatele muret. Ost-
 ke ka mulle kaks uut pannalt! Kehvali-
 nal oli veidi rüpart.

Hea!

11. IV. 24.

Etteütlus № 25.

Külalised riitsid mu mängu. Kas ka sina
 võitsid loosiga midagi? Poisid mõõtsid järve
 sügavust. Kuhu teejätsite oma kepi? Nad
 petsid mind esimesel aprillil. Nad võidsid ha-
 va rohelise sõlviga. Jaa, ma muutsin oma
 sõna! Rutta, nad müüdsid sind! Kas te
 teadsite, kus ta korter oli? Kas te suutsite

#

talle ka abi pakkuca? Eiu ja surma
 vahel ~~hõ~~ hõikudes, sõudsimc lēibi vahuta-
 vate lainete kaldale. Poisid handsid
 rasket kotti. Veel enne äikest jõudsimc
 metsast koju. Täeva-servad noitsid tēhed.
 Ma võitsin kõik tõkkes ning jõudsin in-
 kagi sihile. # Püüdmi igaiuks kāica
 õiget rada! Äge murdne ust maha!
 Äge murde, müll asi paraneb! Linn-
 gi nāis tukkurat. Vahel petetakse ise-
 ennastki. Lõõne tõusis mekkist sinavasse
 õhku.

Hea!

25. 1P. 24.

Etteütlus nr 26.

Millal teie söösite hõnu? See on tõsi, et ma
 laitsin su venda. Harjased katsid oma juukseid
 lilledega. Millal teie kütsite ahju? Kastei saat

site kirja ära? Pisikesed lapsed nutsid nibeclasti.
 Meie andsime juba hobusele kaeru. Nad
 keitsid minuga naia. Kas ka sina kartsid
 koeri? Kas te piüdsite üle kалу? Lühel kõndi-
 des liolsin ma ilusa lille. Ma täitsin oma
 äe soovi. Kas te andsite väsinud reisijale ka
 süüa? # Võtke tasa üle silla, jci jõudne õnneli-
 kult koju! Hoidke hooliga silmi! Võtke vaen-
 lani tarmusega, aga mitte jõuga! Poisid,
 sõudke heledale, ja võtke ka mind kaati!
 Müüol teadku ta, et ma teda ei salli. Äge
 ostre müredat piirna! Ide ei viitsinud meile
 suppi reeta.

Hea!